

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOÚ-01673/20-9

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5, § 16 odst. 3 a § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. ledna 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), **rozhodl o odvolání a stížnosti** žadatele o informace pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3 proti rozhodnutí povinného subjektu Pražská plynárenská, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1, o odmítnutí žádosti č.j. 03/2020 ze dne 20. července 2020, takto:

I. V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovením § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **se odvolání** žadatele o informace Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3 **jako opožděné zamítá.**

II. Povinnému subjektu Pražská plynárenská, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1 se dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím **přikazuje, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí vyřídila bod I. žádosti** žadatele Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka ze dne 20. 4. 2019.

Odůvodnění

I.

Pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108 Praha 3 (dále jen „žadatel o informace“ nebo „odvolatel“) požádal dne 20. 4. 2019 Pražskou plynárenskou, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1, (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

- 1. Rozpis všech nákladů vzniklých v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s. ve prospěch Ing. Pavla Janečka (např. odměna a podíl na zisku v Pražské plynárenské, a.s. a v jí ovládaných obchodních společnostech, plnění z uzavřených smluv apod.).*

- II. *Seznam dalších výhod poskytnutých Ing. Pavlu Janečkovi jako je bezplatné užívání automobilu, telefonu, bytu, příspěvek na dovolenou apod.- u každé položky seznamu prosím uveďte náklady společnosti na zajištění výhody v roce 2017 nebo na její pořízení a dále třídu či jinou specifikaci kvality výrobku či služby.*
- III. *Seznam destinací pracovních cest Ing. Pavla Janečka v roce 2017 s uvedením data pracovní cesty a účelu.*
- IV. *Seznam účetních případů týkajících se zajištění reklamy (např. mediální, PR služby, inzerce) ve prospěch koncernu Pražská plynárenská, a.s. v roce 2017 s uvedením zprostředkovatele (mediální či reklamní agentury) a média, ve kterém byla reklama publikována, nákladů na tuto reklamu.*
- V. *Dokumentace zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské, a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise.*

Povinný subjekt žádost svým rozhodnutím č.j. 03/2020, ze dne 10.3.2020 odmítl s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. V odůvodnění svého rozhodnutí k bodům 1. až 3. žádosti uvedl odkaz na ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že jsou požadovány osobní údaje a další informace k soukromí fyzické osoby, kterou je Ing. Pavel Janeček, předseda představenstva povinného subjektu. Z tohoto důvodu přistoupil k provedení testu proporcionality v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 17. října 2017 sp. zn. IV. ÚS 1378/16 a dospěl k závěru, že nejsou splněna tři ze čtyřech definovaných kritérií, jejichž kumulativní splnění je podmínkou pro poskytnutí požadované informace. K bodu 4. žádosti povinný subjekt uvedl, že informaci nelze poskytnout s odkazem na § 9 zákona č. 106/1999 Sb., kdy dle interní směrnice povinného subjektu jsou mimo jiné za skutečnosti tvořící obchodní tajemství považovány: seznamy dodavatelů, způsob koupě, objem nakupovaného zboží, služeb a stavebních prací, výše provize a odměn, vzorce a kalkulace výpočtu cen, slev a odměn. V neposlední řadě se povinný subjekt domnívá, že žádost naplňuje znaky zneužití práva, neb jejím účelem není kontrola toku veřejných financí, ale účel zcela jiný, navázaný na tržní prostředí. K bodu 5. žádosti povinný subjekt informace odmítl s odkazem na ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb., kdy dle interní směrnice patří mezi skutečnosti tvořící obchodní tajemství mimo jiné vnitropodniková evidence a administrativa a záznamy z jednání. Uvedené písemnosti rovněž obsahují informace dotýkající se soukromí konkrétních osob, a navíc ani v rámci povinného subjektu nejsou tyto dokumenty zpřístupněny všem zaměstnancům.

Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 10. března 2020, žadatel podal proti rozhodnutí dne 25. 3. 2020 odvolání. Odvolatel uvedl, že o informace žádá mimo jiné z důvodu, že tyto nebyl schopen získat z titulu členství představitelů České pirátské strany v dozorčí radě povinného subjektu, jelikož ten v této věci neposkytuje součinnost. Žadatel podotýká, že dozorčí radě nejsou poskytovány ani jiné informace, které jsou zásadní pro její činnost jako kontrolního orgánu. Odvolatel se odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, kdy je naopak přesvědčen, že všechna kritéria platového nálezu splňuje a informace by mu měly být poskytnuty, resp. povinný subjekt je povinen mu je poskytnout.

Žadatel dále rozporuje odmítnutí žádosti s odkazem na obchodní tajemství a odkazuje na ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy obchodní tajemství tvoří „konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně

nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení. Dle odvolatele tedy pouhé označení některých informací jako obchodního tajemství není dostačující. V neposlední řadě je třeba respektovat ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., protože dle odvolatele povinný subjekt hospodaří s veřejnými prostředky.

Pokud jde o informace požadované o zaměstnaneckých volbách do dozorčí rady povinného subjektu, je odvolatel přesvědčen, že ani tyto údaje nemohou být obchodním tajemstvím, dále není zřejmé, jak by mohly požadované informace zasahovat do soukromí konkrétních osob. I pokud by bylo připuštěno, že dané informace do soukromí konkrétních osob zasahují, dle odvolatele by převážilo po provedení testu proporcionality právo na informace nad právem na soukromí.

S ohledem na výše uvedené považuje odvolatel vydané rozhodnutí za rozporné s právními předpisy a žádá dle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., aby nadřízený orgán poskytnutí informací povinnému subjektu nařídil.

Odvolání bylo postoupeno nadřízenému orgánu, kterým je, v souladu s ustanovením § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., Úřad. Svým rozhodnutím ze dne 24. dubna 2020, č.j. 01673/20-2, rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání se závazným právním názorem.

Dle rozhodnutí Úřadu měl povinný subjekt v rámci nového projednání jednak umožnit žadateli o informace v souladu s ustanovením § 4 odst. 3 správního řádu, aby svoji žádost doplnil či odůvodnil před tím, než povinný subjekt znovu provede test proporcionality ve smyslu nálezu Ústavního soudu výše specifikovaného. S případným doplněním odůvodnění žádosti žadatelem, a za předpokladu existence zákonného důvodu pro odmítnutí žádosti, se měl povinný subjekt ve svém rozhodnutí řádně vypořádat. Dále bylo povinnému subjektu uloženo při provedení testu proporcionality zohlednit zvláštní právní předpisy vztahující se na obchodní korporace a jejich uspořádání, též své specifické postavení povinného subjektu, kdy je zároveň obchodní společností pohybující se v tržním a konkurenčním prostředí, neboť test proporcionality je, dle názoru Úřadu, třeba zasadit do celkového kontextu specifického postavení obchodní společnosti jako povinného subjektu působícího v tržním prostředí. Povinný subjekt měl konečně znovu posoudit povahu informací, u kterých shledal důvod pro odmítnutí žádosti dle § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a případně řádně odůvodnit odkaz na toto ustanovení, s ohledem na definici obchodního tajemství uvedenou v § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy všechny znaky zde uvedené musí být splněny současně. Skutečnost krátkých zákonných lhůt nemůže vést k porušení základních zásad řízení v neprospěch žadatele, o čemž byl povinný subjekt nadřízeným orgánem spraven. Žadateli o informace je nezbytné poskytnout přiměřenou lhůtu k případnému doplnění žádosti, která bude stanovena s ohledem na lhůty pro vyřízení žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. V neposlední řadě nadřízený orgán doplnil, že veškeré podklady pro rozhodnutí, které povinný subjekt v rámci vedeného řízení shromáždí, či na které odkáže ve svém rozhodnutí, musí být součástí spisové dokumentace. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil.

Povinný subjekt žádost na základě rozhodnutí nadřízeného orgánu znovu posoudil, žadatele vyzval k doplnění žádosti za účelem provedení testu proporcionality a následně dne 11. 5.

2020 vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti č.j. 03/2020, kterým s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4, § 8a, § 8b a § 9 zákona č. 106/1999 Sb. odmítl žádost v bodech I., II., III., IV. a dále v bodě V. žádosti dokumentaci zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil, a to k jednotlivým bodům žádosti.

Žadatel podal proti rozhodnutí povinného subjektu dne 26. 5. 2020 odvolání, kdy napadl rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v plném rozsahu (ve vazbě na konkrétní zákonné důvody připojuje odůvodnění) a trvá na poskytnutí veškerých požadovaných informací.

Úřad o odvolání rozhodl dne 30. 6. 2020 pod č.j. UOOU-01673/20-6. K bodu IV. žádosti Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt žádost odmítl na základě zákonného důvodu a své rozhodnutí řádně odůvodnil. K bodu V. žádosti Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt poskytl žadateli všechny dostupné informace a odmítnutí poskytnout další požadované informace bylo v souladu s platnou právní úpravou řádně odůvodněno, kdy žádný právní předpis povinnému subjektu neukládá, aby evidoval a následně archivoval informace o tom, kdo konkrétní kandidáty pro volbu v zaměstnaneckých volbách nominoval.

Úřad shledal, že postup povinného subjektu spočívající v odmítnutí bodu IV. žádosti a částečném odmítnutí bodu V. žádosti je v souladu s platnými právními předpisy. Vzhledem ke znění výroku rozhodnutí povinného subjektu však bylo nezbytné přistoupit k jeho změně ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Pro tento postup byly splněny všechny zákonné podmínky, Úřad nezměnil ani právní kvalifikaci užitou ve výroku rozhodnutí ani neměnil odůvodnění rozhodnutí způsobem, který by mohl být považován za překvapivý. V rámci řízení o odvolání nedoplňoval žádné podklady pro rozhodnutí, proto nebylo nutno žadatele o informace vyzývat, aby se před vydáním tohoto rozhodnutí k podkladům vyjádřil.

K bodu I., II., III. žádosti Úřad rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání. V odůvodnění rozhodnutí dále konstatoval, že u bodu III. žádosti nejsou dány zákonné důvody pro odmítnutí informace. K bodu I. a II. dospěl k závěru, že požadované informace je povinný subjekt na základě provedení testu proporcionality dle platového nálezu Ústavního soudu žadateli o informace v určité podobě povinen poskytnout. V souladu s platnou právní úpravou i judikaturou je minimálně výši odměn členů představenstva, v případě obchodní společnosti (zprostředkovaně) vlastněné sto procenty územním samosprávným celkem, nezbytné v řešeném případě poskytnout. Úřad však nevydal rozhodnutí o povinnosti informaci poskytnout (informační příkaz dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.), protože nebyly pro takový postup splněny zákonné podmínky. V souladu s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb. je dle názoru Úřadu na povinném subjektu, jakou vhodnou formu zvolí, aby poskytnutá informace v nejmenší možné míře zasahovala do práva na ochranu osobních údajů, tedy předsedy představenstva společnosti, a zároveň měla pro žadatele pro informaci dostačující informační hodnotu ve vztahu k jím požadované informaci. Povinný subjekt je tedy povinen zvážit, v jaké konkrétní podobě informaci o výši odměn a dalších benefitech předsedy představenstva, případně v souhrnu vrcholného managementu, žadateli o informace poskytne. K výše uvedenému dále Úřad doplňuje, že ke zvolení vhodného postupu by beze sporu bylo účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, tedy hl. m. Prahy, ač se nejedná o zákonný požadavek. Právě i vlastník povinného

subjektu je povinen postupovat při správě svého majetku s péčí řádného hospodáře. Úřad k řešené žádosti dále doplňuje, že jsou jen s velkými obtížemi (pokud vůbec), veřejně dostupné informace komerčních subjektů konkurujících povinnému subjektu, které by umožňovaly porovnání výše odměn poskytovaným osobám na obdobných pozicích. Žádný z dodavatelů plynu se nenachází ve stejném postavení jako povinný subjekt, z veřejných zdrojů tedy není běžně dostupná výše odměn jejich nejvyššího managementu.

Povinný subjekt o žádosti znovu rozhodl dne 20. 7. 2020 tak, že informace k bodu I. a III. žádosti poskytl, k bodu II. žádosti poskytnutí informací částečně odmítl, a to včetně odůvodnění svého rozhodnutí. Žadateli bylo rozhodnutí doručeno fikcí dne 30. 7. 2020 v souladu s ustanovením § 17 odst. 4 zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění. Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti podal žadatel dne 20.8.2020 podání nazvané jako odvolání.

II.

Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí, setrval na svém postupu a důvodech pro částečné odmítnutí informace. Odvolání žadatele o informace spolu se spisovým materiálem i stanoviskem dne 7. září 2020 postoupil nadřízenému orgánu. Dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. je příslušným nadřízeným orgánem opět Úřad.

III.

Úřad posoudil postoupené podání nazvané jako odvolání ve smyslu § 37 odst. 1 správního řádu. Dle obsahu podání žadatel brojí jednak proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, které povinný subjekt vydal k bodu II. žádosti o informace. Žadatel dále nesouhlasí s rozsahem jemu poskytnutých informací, které požadoval pod bodem I. žádosti, kdy povinný subjekt žadateli poskytl jen část informace, aniž by k tomuto bodu vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Dle obsahu tedy část podání směřuje proti postupu povinného subjektu, což lze považovat za stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace ve smyslu § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., kdy povinný subjekt k bodu I. žádosti poskytl část požadovaných informací, ve zbytku však nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, resp. žadateli neposkytl informace v jím požadovaném rozsahu.

IV.

Úřad na základě obsahu podání k části, která je odvoláním proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí bodu II. žádosti o informace č.j. 03/2020 ze dne 20.7.2020, dospěl k závěru, že se jedná dle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu o opožděné odvolání. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Žadateli bylo rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti povinným subjektem odesláno do datové schránky dne 20. 7. 2020. V daném případě v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt vystupuje jako správní orgán, který rozhodl o žádosti o informace a na rozhodnutí o odmítnutí části žádosti o informace vč. doručování se vztahují ustanovení správního řádu. Rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti povinný subjekt odeslal datovou schránkou do datové schránky žadatele. Při doručování rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace je tedy nezbytné

vycházet z ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., jelikož je v daném případě doručováno rozhodnutí orgánu veřejné moci. V případě, že by povinný subjekt doručoval rozhodnutí žadateli v listinné podobě, uplatnila by se ustanovení § 19 až § 24 správního řádu rovněž, tedy včetně fikce doručení.

Žadateli bylo rozhodnutí odesláno povinným subjektem do datové schránky dne 20. 7. 2020. V souladu s ustanovením § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., bylo doručeno fikcí dne 30.7.2020. Lhůta pro podání odvolání uplynula dne 14.8.2020, kdy nabylo rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti právní moci. Žadatel podal odvolání proti rozhodnutí až 20.8.2020, resp. tento den bylo odvolání dodáno do datové schránky povinného subjektu.

Úřad na základě řádně zjištěného stavu věci dospěl k závěru, že žadatel o informace prokazatelně podal odvolání proti rozhodnutí po uplynutí zákonné lhůty. Zákonná patnáctidenní odvolací lhůta dle § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ust. § 83 odst. 1 správního řádu uplynula dne 14. 8. 2020, rozhodnutí povinného subjektu nabylo právní moci dne 15. 8. 2020. Úřad konstatuje, že odvolání bylo podáno opožděně a nebylo možné se jím zabývat. Pro úplnost Úřad dodává, že ustanovení § 92 odst. 1 věta druhá správního řádu se na řízení dle zákona č. 106/1999 Sb. neuplatní, a to s ohledem na jeho ustanovení § 20 odst. 4, které stanoví, že pro přezkumné řízení se správní řád užije v rozsahu ustanovení § 16b zákona č. 106/1999 Sb. Uvedené ustanovení dává Úřadu pravomoc přezkoumávat rozhodnutí nadřízených orgánů, nikoliv však samostatně přezkoumávat pravomocná rozhodnutí povinných subjektů, tedy rozhodnutí vydaná v prvním stupni řízení. Ustanovení správního řádu upravující obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí se na řízení dle zákona č. 106/1999 Sb. neuplatní.

V.

Část podání, která směřovala proti poskytnutí informace povinným subjektem k bodu I. žádosti Úřad posoudil jako stížnost na postup povinného subjektu dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., kdy žadatel nesouhlasí s tím, v jakém rozsahu mu byly požadované informace poskytnuty. Fakticky se tak domáhá vyřízení žádosti v rozsahu bodu I. žádosti, kdy mu dle jeho názoru požadované informace poskytnuty nebyly a zároveň povinný subjekt nevydal rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti.

Úřad pro úplnost dodává, že k bodu II. žádosti nebylo možné podání žadatele jako stížnost posoudit, jelikož povinným subjektem byl bod II. žádosti procesně řádně vyřízen, když žadateli byla poskytnuta část požadovaných informací, ve zbytku pak bylo vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, proti kterému podal žadatel opožděné odvolání.

Dle ustanovení § 16a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. lze podat stížnost do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. Úřad rozhodnutím o odvolání č.j. UOOU-01637/20-6 ze dne 30.6.2020 zrušil rozhodnutí povinného subjektu a věc mu vrátil k novému projednání dne 3.7.2020. Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci doručením žadateli, tj. dne 2.7.2020. Povinný subjekt žadatele v napadeném rozhodnutí, kterým zároveň informace k bodu I. a III. žádosti poskytl, poučil též o možnosti podat proti jeho postupu stížnost, kdy v poučení uvedl, že lhůta pro podání stížnosti počíná běžet ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí (poskytnutí informace). Toto poučení je

však v rozporu s ustanovením § 16a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje běh lhůt pro podání stížnosti.

Úřad v daném případě posoudil stížnost proti postupu povinného subjektu jako stížnost řádně a včas podanou, a to s odkazem na nálezný ÚS ze dne 10.5.2016, sp. zn. IV.ÚS 746/15, který dospěl k následujícímu závěru: „*Aplikace třicetidenní lhůty podle § 16a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím po vydání zrušujícího rozhodnutí nadřízeného správního orgánu, je nepřiměřeným omezením základních práv žadatele o informace, neboť je v rozporu s jeho právem na soudní ochranu a v rozporu s procesními závazky vyplývajícími z práva na informace podle čl. 17 Listiny. Při interpretaci zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba zvolit ústavně konformní výklad. Je-li tedy k dispozici více výkladů, je třeba volit takový, který je příznivější pro realizaci práva na informace.*“

VI.

Žadatel ve svém podání k bodu I. žádosti namítá, že mu informace o nákladech ve prospěch předsedy představenstva měly být poskytnuty tak, jak žadatel požadoval, tedy přímo ty týkající se jeho osoby, nikoliv souhrnně na všechny členy představenstva. Dále ve svém podání odkazuje na nálezný Ústavního soudu ze dne 17. října 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který definoval kritéria, při jejichž splnění je informace o platech možné poskytnout. Žadatel je přesvědčen, že všechna kritéria splňuje, což ve svém podání podrobně rozvádí, i přesto mu povinný subjekt jím požadované informace odmítá déle než rok poskytnout, ačkoliv byla jeho rozhodnutí opakovaně nadřízeným orgánem zrušena. Vzhledem k uvedenému navrhuje, aby Úřad nařídil povinnému subjektu informace pod bodem I. žádosti poskytnout.

Úřad posoudil uvedený stížnostní důvod jako relevantní, a to s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt, pokud žadateli požadovanou informaci neposkytl, resp. poskytl v jiném, než jím požadovaném rozsahu, byl povinen v části neposkytnutí informace vydat řádně odůvodněné rozhodnutí. Povinný subjekt žadateli poskytl celkovou částku, která byla povinným subjektem vyplacena členům představenstva, kdy tento svůj postup v rámci poskytnutí informace odůvodnil, nicméně nevydal rozhodnutí ve smyslu § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt tak řádně nevyřídil bod I. žádosti v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) ve spojení s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad s ohledem na uvedené shledal stížnost žadatele o informace důvodnou, a to v rozsahu vyřízení bodu I. jeho žádosti, kdy požadoval: „*Rozpis všech nákladů vzniklých v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s. ve prospěch Ing. Pavla Janečka (např. odměna a podíl na zisku v Pražské plynárenské, a.s. a v jí ovládaných obchodních společnostech, plnění z uzavřených smluv apod.)*“.

V souladu s ustanovením § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt je povinen bod I. žádosti vyříditi do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Povinný subjekt je povinen bod I. žádosti znovu posoudit a v případě, že žadateli poskytne část jím požadovaných informací, resp. neposkytne mu informace v jím požadované podobě, je povinen ve zbytku vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti a toto své rozhodnutí

řádně odůvodnit. K řádnému posouzení bodu I. žádosti Úřad odkazuje na odůvodnění rozhodnutí o odvolání č.j. UOOU-01673/20-6 ze dne 30.6.2020, kde mimo jiné konstatoval:

Úřad po posouzení žádosti o informace i odvolání ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že informace požadované pod bodem I. a II. je povinný subjekt na základě provedení testu proporcionality dle platového nálezu Ústavního soudu žadateli o informace v určité podobě povinen poskytnout. V souladu s platnou právní úpravou i judikaturou je minimálně výši odměn členů představenstva, v případě obchodní společnosti (zprostředkovaně) vlastněné sto procenty územním samosprávným celkem, nezbytné v řešeném případě poskytnout. Úřad však nevydal rozhodnutí o povinnosti informaci poskytnout (informační příkaz dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.) z následujících důvodů. Povinný subjekt je s ohledem na platnou právní úpravu povinen posoudit, v jaké konkrétní podobě informaci žadateli poskytne. Žadatel požadoval výhradně informace o výši odměn a dalších benefitů předsedy představenstva. V souladu s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb. je dle názoru Úřadu na povinném subjektu, jakou vhodnou formu zvolí, aby poskytnutá informace v nejmenší možné míře zasahovala do práva na ochranu osobních údajů, tedy předsedy představenstva společnosti, a zároveň měla pro žadatele pro informaci dostačující informační hodnotu ve vztahu k jím požadované informaci. Povinný subjekt je tedy povinen zvážit, v jaké konkrétní podobě informaci o výši odměn a dalších benefitech předsedy představenstva, případně v souhrnu vrcholného managementu, žadateli o informace poskytne. K výše uvedenému dále Úřad doplňuje, že ke zvolení vhodného postupu by beze sporu bylo účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, tedy hl. m. Prahy, ač se nejedná o zákonný požadavek. Právě i vlastník povinného subjektu je povinen postupovat při správě svého majetku s péčí řádného hospodáře. Úřad k řešené žádosti dále doplňuje, že jsou jen s velkými obtížemi (pokud vůbec), veřejně dostupné informace komerčních subjektů konkurujících povinnému subjektu, které by umožňovaly porovnání výše odměn poskytovaným osobám na obdobných pozicích. Žádný z dodavatelů plynu se nenachází ve stejném postavení jako povinný subjekt, z veřejných zdrojů tedy není běžně dostupná výše odměn jejich nejvyššího managementu.

Úřad je dále toho názoru, že v daném případě nelze uplatnit postup dle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. v tom smyslu, že by poskytnuté údaje o výši příjmu předsedy představenstva a dalších benefitech měly být bez dalšího zveřejněny. Pokud Ústavní soud v platovém nálezu podmínil poskytnutí požadovaných informací kumulativním splněním čtyřech kritérií, nelze dospět k obecnému závěru, že následně má být uvedena informace zveřejněna, a tedy bez dalšího posuzování poskytnuta neomezenému počtu osob, které uvedená kritéria platového nálezu nesplňují. Uvedený postup by byl nejen popřením stávající judikatury, ale znamenal by ve svém důsledku daleko citelnější zásah do soukromí dotčené osoby, než je poskytnutí požadovaných údajů konkrétní osobě. Úřad je tedy přesvědčen, že poskytnuté informace s ohledem na výše uvedené nelze ve smyslu § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. zveřejnit, ale toliko odkázat na skutečnost, že tato informace byla poskytnuta. V neposlední řadě je nezbytné doplnit, že žadatel o informace při dalším nakládání s poskytnutými informacemi je povinen dodržovat platnou právní úpravu, a to jak v oblasti zpracování osobních údajů, tak i ochranou osobnosti. Poskytnutí informací na žádost žadateli o informace automaticky neznamená, že je žadatel zbaven odpovědnosti v případě jejich dalšího nakládání, která plyne z platných právních předpisů.

Výši odměny předsedy představenstva pak v současné době lze jen velmi těžko porovnat

s příjmy osob v obdobném postavení, neb platná právní úprava neukládá povinnost takové údaje zveřejňovat ostatním konkurenčním společnostem, ač např. ČEZ, a.s. či PRE, a.s. jsou rovněž subjekty, které jsou částečně vlastněny státem, resp. majoritně hl. m. Prahou. Je tedy výhradně na žadateli o informace, aby poskytnutou informaci užil k takovému účelu a takovým způsobem, aby nepostupoval v rozporu s ochranou osobních údajů, ochranou osobnosti či svým postupem ve svém důsledku nepoškodil zájmy vlastníka povinného subjektu a nevystavoval se tak možnému právnímu postihu.

S ohledem na výše uvedené Úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro postup ve smyslu ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., protože povinný subjekt v části, kdy informace k bodu I. žádosti neposkytl v žadatelem požadované podobě, nevydal rozhodnutí, na základě kterého by bylo možné posoudit, zda zvolený rozsah a forma poskytnutých informací, resp. neposkytnutí informací v žadatelem požadovaném rozsahu odpovídá zákonným důvodům a relevantní judikatuře. Úřad jako nadřízený orgán nemůže nahrazovat posouzení žádosti povinným subjektem, ani jeho úvahy, na základě kterých přistoupil k poskytnutí informace v jím zvolené podobě. Nadto Úřad nemá znalosti systému, v němž povinný subjekt eviduje náklady spojené s jednotlivými účetními případy, aby mohl specifikovat, jaké konkrétní informace ve vztahu k žádosti žadatele by měly být případně poskytnuty.

Pro úplnost dále Úřad konstatuje, že povinným subjektem je v daném případě Pražská plynárenská, a.s. a nikoliv další obchodní společnosti, které jsou součástí koncernu. Povinný subjekt je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. povinen poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, nikoliv k působnosti jeho dceřiných společností.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení k rozhodnutí o odvolání: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Poučení k rozhodnutí o stížnosti: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení §16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 25. září 2020

otisk
úředního
razítka

Mgr. Markéta Pokorná
vedoucí odd. rozhodování
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. Pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, Bořivojova 108, Praha 3, ID DS: 4memzkm
2. Pražská plynárenská, a.s., Národní 38, Praha 1, ID DS: au7cgsv